

dende skulde have Embedet, har dette været en heldig Forudsæenighed, som maa have været meget heldig for ham. Jeg har neppe vidst, at han vilde have Udfigt til at blive indstillet dertil tidligere, end umiddelbart før det skete, og jeg har selv forfattet Indstillingen, saaledes at jeg har Sagen i meget frist Minde. Det ærede Medlem talte om, hvis jeg ellers forstod ham ret, at den paagældende Embedsmand skulde have henvendt sig til flere Medlemmer af Cabinettet. Jeg havde vel Formodning om, at der var blevet samtalt om Sagen mellem flere Medlemmer af Cabinettet, medens jeg ikke blev underrettet derom, og senere har jeg erfaret, at der har været deelte Meninger; men det ærede Medlem danner sig vist en urigtig Forestilling, naar han siger, at Ministeriet i sin Heelhed har anset det for rettest, at Manden blev permitteret. Det gaaer ikke saaledes til, at hele Ministeriet kommer sammen i Anledning af et saadant Spørgsmaal; det har ikke været Gjenstand for en saa omhyggelig Drøftelse, og jeg troer heller ikke, at det Ministerium, der har forlangt Permissionen, har gjort det væsentlig af anden Grund end blot, fordi man ikke ønskede ham lagt flere Hindringer i Veien, idet han ansaaes for altfor lidet betydende til, at det vilde skade, om han blev permitteret. Jeg har anset det for stableligt, thi jeg troer ikke, at det, navnlig for en lille Stat, er heldigt at indlade sig paa hemmelige diplomatiske Kunstter. Det kan til Nød gaae an for den store Stat, bag ved hvilken der staaer en meget stor Magt. — Det er disse Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til; jeg beklager, at de ere Gjentagelser, men naar jeg ikke er saa heldig at høre noget Nyt fremkomme, hvorimod jeg bestandig bliver mødt med de samme Indsigelser, tillader jeg mig ogsaa at komme med de samme Argumenter, og vil blive ved at gjentage dem.

Formanden: Folkethingsmanden for Viborg Amts Ste Valgkreds har Ordet for en fort Bemærkning.

Klein: Hvis jeg ikke misforstod Ministeren, var han nu istand til at gjengive Ind-

holdet af en Gjenpart af det omhandlede Brev, hvoraf han var i Besiddelse. Det glæder mig, at denne er kommen tilstede efter Ministerens Udtalelse i Rigsraadets Landsdthing, thi der udtrykte han sig ikke saaledes. De omtalte Breve ere omtrent af det Indhold, jeg idag har nævnt, men jeg har ikke ændret dem saameget, at jeg har taget Gjenpart af dem. — Dernæst vil jeg gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at den paagældende Mand, som er bleven Auktionsdirecteur, ikke havde haft en Anbefaling fra Retten, men jeg har sagt, at han ikke havde en Anbefaling fra Retten til det Embede, han har faaet. — Endelig vil jeg for det Tredie gjøre opmærksom paa, at Ministeren ikke bekræftede den Forudsætning, jeg spørgsmaalsviis tilløb mig at henstille til ham, om de paagældende Breve bestandig havde været i hans Besiddelse, og om forøvrigt Discretion var lagttagen med Hensyn til dem.

Justitsministeren: Brevene have ikke været i Andres Besiddelse end dens, ved hvilken den Paagældende lod dem overbringe til mig, og i min egen; de Breve, hvorom der er Tale, ere heldigviis i min Forvaring. — Hvad angaaer Rettens Anbefaling eller Iffe-Anbefaling, skal jeg minde om, at dens Anbefaling heller ikke gjaldt den Fuldmægtig, som det ærede Medlem vilde have givet Fortrin; det var en ganske Anden, Retten fortrinsviis anbefalede. — Det blev ansøgt, at det var en ganske ny Dphsning, at der eksisterede en Gjenpart, medens jeg tidligere havde sagt, at jeg ikke havde taget en saadan, men det har jeg heller ikke; det er skeet paa anden Haand. Den Vigtighed, hvormed denne Sag er behandlet, har ledet til, at der er taget Gjenpart; den har jeg, og jeg nærer det Haab, at den ogsaa stemmer med det forseglede Document; thi staaer der ikke Andet deri end i Gjenparten, vil det vise sig ved en fordomsfri Dpfattelse af Sagen, at den idetmindste forsaavidt er egnet til den Betegnelse, der nylig blev foreslaaet, nemlig en Medaille for den Bindende i den lange Strid, med den Indskrift: „Quel bruit pour une omelette?“